

VAART JEZUS AL MEE IN UW LEVENSBOTJE (1)?

HJM Sales

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters in Jezus Christus, vandaag wil ik aan u een indringende vraag stellen. Voor sommigen wellicht een confronterende vraag! Namelijk, of de Here Jezus Christus reeds meevaart in uw levensbootje. Heeft u Jezus al aangenomen als uw Redder en Zaligmaker, als uw God, als uw Heer en Koning? Bent u tot besef gekomen, wat Hij voor u en mij en voor alle mensen heeft gedaan door onschuldig aan het kruishout van Golgotha te sterven? Jezus droeg onze schuld en onze straf! Heeft u uw zonden aan Hem beleden en om vergeving gevraagd? Heeft u vergeving en vrijmaking van uw zonden ontvangen?

Van welk groot belang is het toch om Jezus toe te laten in uw hart. Hij wil uw hart met vrede en vreugde vullen. Hij wil in alles uw Helper en uw Trooster zijn. Hij wil u in alles nabij zijn en u op uw levensweg begeleiden, tótdat u samen met Hem zult zijn gearriveerd op uw eeuwige bestemming, namelijk in de hemel bij God de Vader.

Als wij Jezus in ons hart hebben, zullen de depressies van geestelijke duisternis en zware levensstormen ons niet kunnen overweldigen. Maar het tegendeel is ook waar! Als wij Jezus niet hebben toegelaten in ons hart, is er een grote kans dat wij wél neer worden geslagen. En beslist zullen wij ons eens moeten verantwoorden voor de grote, hemelse Rechter.

In de bijbel kunnen we een verhaal lezen over mensen, die nog niet zo lang geleden voor het eerst kennis met Jezus hadden gemaakt en nu in een schip op weg gingen naar de overkant van het meer van Galilea, naar het stadje Kapérnaüm. Zij waren overigens zelfs vissers van beroep. Maar helaas was Jezus niet in hun bootje aanwezig. Men zou kunnen zeggen, dat zij op de levenszeeën voeren zónder Jezus in hun hart te hebben. We kunnen dit verhaal lezen in het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 6, de verzen 16-21.

Johannes 6:16-19a – “En als het avond geworden was, gingen Zijn discipelen af naar de zee. En in het schip gegaan zijnde, kwamen zij over de zee naar Kapérnaüm. En het was alrede duister geworden, en Jezus was tot hen niet gekomen. En de zee verhief zich, overmits er een grote wind waaide. En als zij omtrent vijf en twintig of dertig stadiën gevaren waren,.....”

Terwijl Jezus niet aan boord was, gingen ze op weg. En daarvoor moest er worden geroeid. Nu is roeien best zwaar werk, maar als de wind opsteekt tot stormkracht en de golven hoger en hoger worden, dan kan het schier onmogelijk worden om nog vooruit te komen. Als het dan ook nog eens duister om je heen wordt, en geloof mij dat het op zee stikdonker kan zijn, dan zakt de moed je beslist in de schoenen. Dan zie je het soms niet meer zitten en verwacht je elk ogenblik te kapseizen. Onder deze zeer zware omstandigheden hadden ze al 25-30 stadiën geroeid, een afstand van 15-20 km, maar waren nog steeds niet op de plaats van bestemming aangekomen. Nu is het meer van Galilea (de zee waar het hier over gaat) elf kilometer breed en twintig kilometer lang, dus het heeft er alle schijn van, dat zij in kringetjes aan het roeien waren geweest. Het was ook zo donker en de golven zo hoog! Zo is het ook als wij in zware levensstormen terecht zijn gekomen, maar Jezus niet hebben toegelaten in ons hart. Dan kunnen we roeien als gekken om vooruit te komen en we kunnen ons zelfs inspannen tot we een ons wegen, maar we zullen niets aan de zware en moeilijke situatie kunnen veranderen. We ontdekken onze machteloosheid als problemen in gezin of familie, problemen op het werk of van financiële aard, als problemen van verslavingen en ziekten (en vult u zelf verder maar in) ons ineens overvallen. In het Evangelie van Matthéüs, hoofdstuk 14, vers 24 staat geschreven, dat zij in dat bootje tegenwind hadden en daarom nauwelijks vooruit kwamen. En het Evangelie van Markus, hoofdstuk 6, vers 48 vermeldt, dat zij zich zeer pijnigden om het schip voort te krijgen, want de wind was hun tegen.

Maar denkt u nu toch alstublieft niet, dat dit alles Jezus koud laat. Het is niet zo, dat Hij zegt: *“Zoek het zelf maar uit, want je hebt Mij blijkbaar toch niet nodig!”* Neen, ook al kennen wij Hem niet als onze Redder en Heer, dan nog houdt Hij ons nauwlettend in de gaten. Hij ziet ons en is in feite heel dichtbij, maar Hij wacht slechts op onze uitnodiging om aan boord van ons levensbootje te mogen klimmen. Hij wacht op onze toestemming om ons hart binnen te mogen komen. Dit blijkt zo duidelijk uit het verloop van het verhaal.

Johannes 6:19-20 – *“En als zij omtrent vijf en twintig of dertig stadiën gevaren waren, zagen zij Jezus, wandelende op de zee, en komende bij het schip; en zij werden bevreesd. Maar Hij zeide tot hen: Ik ben het; zijt niet bevreesd.”*

Jezus wandelde op de hoge golven van de zee. Zo wandelt Hij ook op de golven van alle problemen in ons leven. Hij is de grote Overwinnaar en de Heerser over alle elementen. Hij gebiedt en het gebeurt.

Jezus toonde Zichzelf aan de mensen aan boord van het bootje, met als het ware een stilzwijgende vraag naar hun reactie: *“Wat doen jullie nu? Vragen jullie Mij aan boord?”* De mensen werden bevreesd toen zij Jezus zagen. Zij konden niet bevatten, dat Hij op het water kon lopen en Zich over de golven kon voort bewegen. En daarom dachten zij, zoals in andere Evangeliën staat beschreven, dat Jezus een spook was. Het was een heel natuurlijke reactie. Ook in onze tijd zien we het gebeuren, dat mensen heel verbaasd of zelfs angstig kunnen reageren als zij voor het eerst met de grote overwinningskracht van Jezus worden geconfronteerd. Want hun geest kan Jezus' bovennatuurlijke macht nog niet bevatten.

Wat was Jezus' geruststellende antwoord? *“Ik ben het, zijt niet bevreesd.”*

Het woordje “het” staat niet in de originele Griekse grondtekst geschreven, dus eigenlijk zegt Jezus: *“Ik ben”*. En dit is nu juist de Naam waarmee God, de almachtige Schepper, Zichzelf aan de mensheid heeft bekend gemaakt. In het boek Exodus van de bijbel, hoofdstuk 3, vers 14 maakte God Zijn Naam bekend, namelijk *“Ik zal zijn, Die Ik zijn zal”*.

Dit was precies wat er gebeurde, toen Jezus daar op de golven liep in de buurt van een nietig bootje vol vermoeide mensen in doodsangst. Gereed om hen te redden! Jezus was er, want Hij zal er immers altijd zijn. Jezus was er en Hij is er! Want Zijn Naam is: *“Ik ben”*. Hij is de Redder, Hij is de Verlosser, Hij is de Koning, Hij is de Schepper, Hij is de Gebieder, Hij is het Leven, Hij is de Weg, Hij is de Waarheid, Hij is de Opstanding, Hij is de Deur, Hij is de Goede Herder. En Hij zal er voor u zijn in dié hoedanigheid, die op dát moment is vereist.

Wat de mensen in dat bootje vervolgens deden, wil ik u van harte aanbevelen. Leest u mee:

Johannes 6: 21a – *“Zij hebben Hem dan gewilliglijk in het schip genomen;.....”*

Dit was de absoluut juiste reactie. Het is ook de enige verstandige reactie als u met het reddende Evangelie van Jezus Christus wordt geconfronteerd. Voor deze mensen was de keuze eigenlijk niet zo moeilijk. Het was óf kapseizen, in de golven ten onder gegaan en vervolgens verdrinken óf gered worden door een wondervolle Redder. Zij namen Jezus gewillig aan boord en ik roep ook u toe om Jezus gewillig aan te nemen met uw hele hart. Dan zal het grote wonder geschieden.

Markus 6:51 – *“En Hij klom tot hen in het schip, en de wind stilde;.....”*

Onmiddellijk bedaarde de storm en verdwenen de hoge golven. De zware levensstorm was voorbij. En weet u wat er vervolgens nog meer gebeurde?

Johannes 6:21 – *“Zij hebben dan Hem gewilliglijk in het schip genomen; en terstond kwam het schip aan het land, daar zij naar toe voeren.”*

Nadat Jezus aan boord was gekomen, arriveerden zij onmiddellijk op hun bestemming, het stadje Kapérnaüm. Zó groot is onze Jezus, onze machtige God. Als Hij in ons hart mag wonen, brengt Hij ons veilig naar onze bestemming aan de overkant, dwars door de zwaarste stormen heen. En het is zo speciaal en bijzonder, dat de letterlijke betekenis van de naam Kapérnaüm is “*dorp van vertroosting*”. Jezus wil u vertroosten, nadat u zo veel heeft moeten lijden en ondergaan in de zware stormen in uw leven. Hij wil bij u zijn en uw hart vullen met liefde, vrede en blijdschap.

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters, neemt u toch Jezus aan. Belijdt uw zonden en laat Hem toch toe in uw hart. Wordt een kind van de Allerhoogste God. Hij wacht ook op u. Bidt u het volgende gebed met mij mee:

Lieve Jezus, ik dank U dat U de stormen in mijn leven tot zwijgen wil brengen. Ik dank U dat u rust en vrede in mijn hart wil geven. Ik dank u dat U mij zo liefhad, dat U uw eigen leven heeft opgeofferd voor mijn zonden. U stierf een gruwelijke marteldood aan het kruis om mij te redden. Opdat ik een kind van God de Vader zou kunnen worden. Vandaag belijd ik al mijn zonden aan u en ik vraag u om mij te vergeven. Ik laat U toe in mijn hart en ik wil U voortaan met heel mijn hart volgen en dienen. Ik dank U voor al Uw liefde en genade voor mij. En ik vraag U om mij voortaan te helpen en bij te staan, want ik besef dat ik zonder U zo zwak en machteloos ben. Ik dank U voor alles. Amen.

God zegene u. Amen.